

Tegul mokslo vaisiai būna saldūs...

Studijuoju svajonių specialybę

Šią vasarą išsipildė vienas didžiausių mano troškimų – įstojau į geriausią Lietuvos universitetą ir studijuojau savo svajonių specialybę – žurnalistiką. Turiu pripažinti, jog studijos kur kas sunkesnės ir sudėtingesnės nei pamokos mokykloje, o mokytiis toli gražu nebėra taip lengva. Norint pasiekti gerų rezultatų tenka ne tik nemažai pasistengti, tačiau kartais aukoti netgi miegą. Bet visgi, čia sutikau pačius nuostabiausius žmones, mums dėsto patys puikiausios specialistai, o atsiverusios galimybės pranoksta visus lūkesčius. Niekada nebūčiau pagalvojusi, jog toks nuobodus dalykas kaip gramatika ir kalbos stilius gali virsti pačia įdomiausia paskaita. Studentų atstovybės veikla ir rengiami renginiai, planai kaip gerinti studijų kokybę manęs nenuvilia, todėl džiaugiuosi ir didžiuojuosi savimi, jog įstojau būtent į Vilniaus universitetą, nes mokslo kokybe jis nė kiek ne nusileidžia užsienio universitetams.

Stodama maniau, kad tikrai negausiu valstybės finansuojamos vietos, nes konkursinis balas nebuvo labai aukštas, o stojančiųjų į šią studijų programą buvo daugiau negu 200. Teko laikyti stojamąjį egzaminą, kuris taip pat buvo nelengvas, nes testo klausimai buvo labai įvairiapusiai, reikėjo būti pasidomėjusiu tiek politika, tiek ekonomika, išmanyti žiniasklaidos subtilybės. Straipsnio temos irgi ne labai nudžiugino: viena buvo „Reportažų ciklas apie Europos Sąjungos transporto projektą „Rail Baltica“, o kita „Ka šiuo metu praneščiau iš Bagdado“. Man pasisekė.

Mūsų kurse šiuo metu mokosi 48 studentai, iš kurių tik keturi moka už studijas. Pirmaisiais metais žurnalistikos studijos apima nemažai dalykų: mokomės pasaulio literatūros, žiniasklaidos kalbos ir stiliaus, ekonomikos teorijos, prancūzų ir italų kalbų, žurnalistikos įvado bei komunikacijos etikos. Dėstytojai yra labai įdomūs, mėgstantys pajuokauti, noriai diskutuoja su studentais įvairiomis temomis, todėl mokytiis yra labai įdomu, nes kiekvieno iš mūsų nuomonės išklausioms. Dėstytojai labai išsilavinę žmonės, daug keliavę po pasaulį, puikiai mokantys ne vieną užsienio kalbą, turintys įdomios patirties bei praktikos. Kol kas teko išklausti tik „DELFI“ redaktorės Monikos Garbačiauskaitės paskaitą ir vieno iš LRT vadovų Edmundo Jakilaičio paskaitą. Tačiau į fakultetą nuolat kviečiami žymūs žmonės, organizuojamos diskusijos su jais, tad manau, kad teks susidurti dar ne kartą.

Nuoširdžiausi linkėjimai!
Patricija KIRILOVA,
buvusi gimnazijos žurnalistė

Po Paskutinio skambučio šventės abiturientai su pirmokais.

Alydo Stausko nuotr.

Visi keliai prasideda iš namų

Liepos viduryje abiturientų širdyse pleveno laisvės džiaugsmo drugeliai, o prieš akis – šviesi ateities vaivoryksė. Nepaisant to, kad kažkur giliai dar slėpėjo išsiskyrimo liūdesys, jie džiūgavo: pagaliau baigėsi sunkus egzaminų maratonas ir atslūgo rezultatų laukimo įtampa. Atėjo laikas džiaugtis ir pasukti savarankišku keliu.

Rugsėjo mėnesį jie pradėjo naują gyvenimo etapą. Jie ne mokiniai, o studentai, todėl nebeliko bendraklasių, juos pakeitė grupės nariai, vyksta ne pamokos, o paskaitos, mokytojus pakeitė dėstytojai, nerimauja ne dėl kontrolinių darbų, o dėl koliokviūmų, nebeliko klasės auklėtojų, bet turi grupės kuratorius. Bet ar tik tai pasikeitė?

Norėdami sužinoti, ar džiugina savarankiškas gyvenimas, ar nenuvylė pasirinktas universitetas, nusprendėme susisiekti su keliais išėjusiais X gimnazijos abiturientų laida. Štai ką mums pasakė sužinoti. Net trys abiturientai – Ernesta Arminaitė, Adelė Vaitukaitė ir Augustinas Šukys – studijuoja užsienyje. Ernesta gilinasi į chemiją Olandijoje, Adelė Napier universitete studijuoja marketingo vadybą ir kalbą, o Augustinas – fiziką Edinburge (Škotija).

Kaip niekad šiais metais daugiausiai mokytiis išvyko į Kauną. Čia LSMU veterinariją studijuoja Eitvydas Merkis, visus nustebinęs ir nepasirinkęs geografijos. Jo brolis Mantvydas kremta mokslus KTU, gilinasi į biomedicinines elektronikos paslaptis. Pastarajame universitete taip pat studijuoja Eimantas Semionovas ir Erika Zadavičiūtė. Net trys mergaitės (Aistė Matiukaitė, Gintarė Ruzgaitė bei Laura Lingytė) pasirinko studijas VDU. Miglė Grižaitė džiaugiasi: „Įstojau pirmu numeriu į Aleksandro Stulginskio universitetą, maisto žaliavų kokybę ir sauga. Esu labai patenkinta, nes įstojau ten, kur ir norėjau.

Netenka marginti sąsiuvinio kampų

Atrodo, dar tiek nedaug laiko prabėgo nuo mūsų, 12-okų, paskutinės tokios nerūpestingos vasaros, kai dar galėjai negalvoti apie prasidėsiantį savarankišką gyvenimą, nors, manau, daugumai iš mūsų sukosi galvose

Tame pačiame universitete pasirinkusi agronomiją Gaudvilė Juodkaitė, sako: „Kol pati pradžia, studijuoti nėra labai sunku. Dabar mokausi įvadinį dalykų, kurie dėstomi visuose universitetuose. Tie dalykai, pavyzdžiui, filosofija, visuomenės raida ar teisės pagrindai nelabai įdomūs, na bet vis tiek privaloma juos studijuoti. Kaip seksis vėliau, parodys tik laikas. Pirmasis semestras truputėlį nuvylė, bet su nekantrumu laukiu antrojo, nes pradėsiu studijuoti specialybės dalykus. Į mokyklą grįžti, žinoma, norėčiau. Pasiilgau gimnazijos, mokytojų, visų mokinių. Būtų visai įdomu sugrįžti ir į mokyklos suolą, tačiau gal tik kokiai savaitėlei. Juk gyvenimas eina toliau, turime tobulėti ir ieškoti vis kažko naujo“.

Pirmakursiai jau spėjo pastebėti, kad studijos aukštojoje mokykloje nuo gimnazijos skiriasi tuo, jog čia mokaisi tik sau, niekas nekreipia per didelio dėmesio į tai, kad neateini į paskaitą. Dauguma esamų studentų drašiai galėtų teigti, jog pirmasis mėnuo universitete buvo bene sunkiausias. Prie viso to prisideda nauja aplinka bei staigus šuolis į pasirinktos specialybės mokslų gilinimąsi. Kiekvienam iš jų buvo nedrašu pirmosiomis dienomis: viskas nauja, nepažįstama, svetima, nepažįstami jauni žmonės, dėstytojai. Pirmakursė Viktorija Šiukščiūtė atvirauja: „Turbūt nesuklysiu pasakiusi, kad bene sunkiausia pirmąjį studijų mėnesį buvo adaptuotis prie naujos aplinkos ir susidėlioti prioritetus. Šiandieną net nedrįščiau lyginti universiteto su mokykla. Čia viskas kitaip: vertinimas, taisyklės, paskaitų trukmė, egzaminų struktūra, kiekvienas studentas privalo laikytis Etikos kodekso, labai griežtai žiūrima į lankomumą. Už menkiausią pažeidimą ar nusizengimą gali būti svarstomas Senate arba metamas iš universiteto be teisės sugrįžti. Jau nekalbu

apie „minimalaus vėlavimo“ nuobaudas.

Universitetas studentui atveria visą galimybių spektrą. Būtent dėl to, kol esi „šviežias“, veržlus, ištroškęs žinių – nori viską išbandyti. Deja, viskam aprėpti paros neužtenka, todėl tenka gerai apsvarstyti: kas tau bus naudinga ateityje, ką tenka rinktis ir ko gali atsisakyti. Trumpai tariant, kai yra begalės galimybių save realizuoti, sunku susikonzentruoti ties vienu dalyku. Čia kiekvienas turime išsikovoti vietą po saulę, pereiti atrankas, dalyvauti motyvaciniuose pokalbiuose ir taip reprezentuoti save kaip potencialiausią kandidatą, pretenduojantį į tam tikrą vietą.“

Trys abiturientai studijuoja Utenos kolegijoje, o į sostinę išvyko net šeši: vieni rinkosi VGTU, kiti VU, o treči – įvairias kolegijas.

Pasiteiravus, ar sunku buvo išvykti į kitą miestą, pirmakursiai studentai atsakė, jog sunkiausia buvo palikti tėvus, gimines, draugus, miestelį, bendraklasius, su kuriais per dvyliką metų turėjo užmezgę stiprų bei glaudų ryšį. Iš mokyklos laikų visi labiausiai pasiilgsta bendraklasių, auklėtojų, smagių pertraukų su kitų klasių mokiniais bei, žinoma, mūsų skaniojo gimnazijos maisto. Vieni sakė, kad jei galėtų atsukti laiką atgal, jie stropiau ir uoliau mokytiis 12-oje klasėje, kitiems atrodo, jog viskas teka sava vaga.

Tikimės, jog nėra nė vieno iš jų, kuris būtų nusivylęs tolesnio gyvenimo kelio pasirinkimu.

Belieka palinkėti mūsų buvusiems dvyliktokams, dabar jau esamiems studentams, nepasiklysti neaprepiamame pasaulyje ir nepamiršti, kad visi keliai prasideda iš tėvų namų, iš gimtinės, kur „žolės žalesnės ir strazdas smagesnis“. Tegul mokslo vaisiai Jums būna saldūs.

Justina ŠINKŪNAITĖ, IV g kl.
Goda Vartui AMIRJAN, IV g kl.

Studijuoti įdomu

Studijuojau chemiją HZ University of Applied Sciences Vlissingene, Olandijoje. Miestas nedidelis, apie 40000 gyventojų. Apie 30 % jų – studentai. Vlissingene gyvenimas verda, nes čia organizuojama labai daug įvairių festivalių, koncertų, teatro pasirodymų. Daug švenčių organizuojama studentams. Universitete vyksta kultūrinės programos, kurių metu galima susipažinti su skirtingomis kultūromis ir tradicijomis. Organizuojamos sporto šventės, į kurias įtraukiami ne tik sportuojantys studentai, bet ir tie, kurie randa mažiau laiko sportui.

Aš gyvenu bendrabutyje su 4 prancūzais ir 3 ispanais, todėl tenka ne tik tobulinti anglų kalbos žinias, bet ir prisiminti prancūzų kalbą bei mokytiis ispaniškai. Visi žmonės čia labai draugiški, bendraujantys, padedantys. Kad pirmakursiai geriau susipažintų, susirastų draugų, pirmąsias dvi savaites nebuvo paskaitų, universitetas rengė daug užsiėmimų. Tačiau dabar jau prasidėjo rimtas darbas. Beveik kiekvieną dieną būna paskaitos nuo 9 iki 18 valandos, o vieną dieną per savaitę praleidžiu laboratorijoje, darydama visokius eksperimentus – tiek chemijos, tiek biologijos. Kol kas pradžia nėra labai sunki, tačiau įdomi. Akivaizdu, kad vėliau bus daug sunkiau. O spalio viduryje laukia pirmieji egzaminai. Įdomu, kad klasės nedidelės (mano grupėje, tik 9 žmonės), per paskaitas daugiau diskutuojama, nei „kalama“ teorinė medžiaga, o su dėstytojais gali bendrauti kaip su sau lygiais, kaip su draugais. Universitetas labai modernus, laboratorijos turi visą naują įrangą, o cheminių medžiagų sandėlis – didžiulis, todėl chemikus – praktikus čia paruošia labai gerai. Nors iš pradžių bijojau išvažiuoti ir svarsčiau, ar verta, tačiau tikrai nesigailiu pasirinkusi Olandiją ir šį universitetą.

Ernesta ARMINAITĖ,
buvusi gimnazijos žurnalistė

mintys, kur pildyti stojimų dokumentus, ką norėsiu studijuoti, kuo būsiu, ką veiksiu. Paskutinę dokumentų pildymo dieną, paskutinę sekundę dar ilgai dvejojau – Vilnius ar Kaunas. Vis dėlto dabar studijuojau Kauno kolegijoje turizmo ir viešbučių vadybą, ir tuo esu labai patenkinta, nesigailiu dėl savo sprendimo. Dėstytojai, grupės nariai labai draugiški, malonūs,

komunikabilūs, visuomet padėsiantys. Paskaitose taip pat nenuobodu dalyvauti, per jas netenka marginti sąsiuvinio kampų. Dažnai sakoma, kad studentas - ne studentas, jeigu nors kiek laiko jis nepagyvena bendrabutyje, dar dažnai vadinamu „baraku“. Savaitę pajaučiau „studentišką“ gyvenimą, ir to užteko, persikrausčiau į butą, kur turiu nuolat tvar-

kingą, „sava“ kampa. Tad esu patenkinta savo naujuoju gyvenimo etapu, neturiu ir negaliu kuo nors skųstis, o ir mokslai dar ne taip spaudžia. Tikiuosi, kad ir kiti buvę mano bendraklasiai nusivylė pasirinktomis studijomis, jų programomis ir siekia to, apie ką jau seniai svajojo.

Viltė RIMDEIKAITĖ,
buvusi gimnazijos žurnalistė

Mokytojo darbas – tai kava „trys viename“

(Pokalbis su chemijos mokytoja)

Rimanto Garuolio nuotr.

Šiais metais prie Dusetų Kazimiero Būgos gimnazijos mokytojų prisijungė nauja chemijos mokytoja Jurgita Ragauskienė. O tokios naujovės mūsų gimnazijoje nutinka labai retai. Todėl nusprendėme ją pakalbinti ir kuo daugiau sužinoti apie šią mokytoją.

Trumpai papasakokite apie save: kur įgijote mokytojos specialybę, kiek jau metų mokytojaujate?

Po mokyklos stojau į Medicinos fakultetą, nes norėjau būti vaikų gydytoja. Tuo metu reikėjo laikyti stojamuosius

egzaminus, taigi biologiją išsi-
laikiau, o su chemija nepavyko.
Tada labai supykau ir įstojau į
Vilniaus universitete Chemijos
fakultetą. Pagalvojau – „vis tiek
aš tave nugalėsiu“. Na, ir štai
po keturių metų baigiau šį
fakultetą ir gavau bakalauro
laipsnį, tada teko pasirinkti,
kuriuo keliu pasukti: ar būti ko-
kioje nors pramonės gamykloje
chemijos inžiniere, ar Lietuvos
mokykloje-chemijos mokytoja.
Ilgai negalvojau, tiesiog, Lie-
tuva-nėra pramonės šalis, o
mokyklų visada buvo ir bus. O
mokytojauju jau 14-likti metai.
Kaip greitai eina laikas...

Jūs dirbate trijose mokyklose, kokiose? Kaip spėjate visur, nes, žinome, kad dar turite savo auklėtinius, papasakokite.

Taip, šiuo metu dirbu tri-
jose mokyklose: jūsų gim-
nazijoje, Ignalinos rajono
Vidiškių gimnazijoje ir Dūkšto
mokykloje. Dūkšto mokykloje
turiu auklėjamąją klasę-tai
mokyklos abiturientai. Labai

džiaugiuosi šia klase. Klasėje
15 mokinių. Nors klasė nema-
ža, bet mes tarsi maža šeima.

Kartais pamirštu kokia
savaitės diena. Krūvis didelis,
kiekvieną dieną tenka nuva-
žiuoti ilgus atstumus. Taip ir
sukuosi, kaip voverė „automobi-
lyje“.

Visi puikiai suprantame, koks sunkus yra mokytojo darbas. Kaip valdote stresą? Iš kur semiatės tokios kantrybės? Kas Jums padeda atsipalaiduoti?

Visi mes esame skirtingi.
Ir skirtingai suprantame tą
stresą. Aš visai nesuprantu,
dėl ko galima stresuoti moky-
kloje? Įvairūs nesutarimai su
mokiniais, su kolegomis mo-
kytojais-tai menki trukdžiai,
kuriuos reikia šalinti: kalbėtis,
diskutuoti, susitarti...Stresą aš
suprantu, kai atsitinka kažkas
negeirai mano šeimoje. Tada,
aš negaliu produktyviai dirbti,
nes visos mintys kitur...

Kantrybę turime kiekvie-
nas, tik ne kiekvienas tiek

pat. Aš esu kantri, bet negaliu
kantriai tylėti, jei man kažkas
nepatinka, visada pasakau...
Aš nesu įsitempusi, todėl ieško-
ti atsipalaidavimo būdų neturiu
laiko.

Ar buvo tokių situacijų, kai Jūs galėjotės pasirinkti šią profesiją?

Taip. Kai pradėjo mažėti
mokinių, užsidarinėti mažos
mokyklos, mažėjo pamokų
skaičius, tada aš sugalvojau dar
mokyti. Prieš metus baigiau
dar vieną aukštąją (neuniversi-
tetinę) mokyklą-Utenos kole-
giją. Įgijau buhalterio specialy-
bę. Taigi diplomą guli stalčiuje,
o aš vėl chemijos mokytoja.

Kaip sekasi sutarti su mokiniais?

Man sekasi gerai, aš taip
manau. Suprantu juos, nes vis
dar jaučiuosi, kaip mokinė.

Kuo chemija galėtų būti įdomi ir patraukli kiekvienam moksleiviui?

Nemanau, kad kažkuo
chemija gali būti patraukli kie-
kvienam...Tai neįmanoma...Tai

tikslus mokslas, kad jį supras-
tum, reikia turėti matematinį
mašumą, o tai ne kiekvienam
duota.

Žinoma, chemija yra pa-
traukli bandymais, bet juos pa-
rodyti reikia įrangos ir priemo-
nių. Kiek priklauso, pagal ugdy-
mo planą, stengiuosi parodyti
ir leisti padaryti patiems visus
bandymus. Bet chemija-tai
ne vien bandymai, tai ir lygtys,
uždaviniai, reakcijos, o tai-toli
gražu, ne kiekvienam.

Koks pirtas išpūdis susidarė apie Dusetų Kazimiero Būgos gimnaziją, jos moksleivius?

Geras. Lyginant su kitų
mokyklų mokiniais, jūsų gim-
nazijos moksleiviai yra manda-
gūs, kultūringi, draugiški. Gerų
tėvų-geri vaikai...

Mokytoja – darbas, gyvenimo būdas ar pašaukimas?

Tai kava „trys viename“:
pradžioje-juodas darbas, kuris
pamažu tampa gyvenimo būdu,
o vėliau jauti, kad kažkas šau-
kia...

Ačiū už pokalbį. Linkime ir toliau gerti tą skanią kavą „trys viename“.

Emilija ČYPAITĖ,
Iga kl.

Buvo šilta ir smagu

Spalio 5 dienos rytą gerai nusitei-
kusius mokytojus, vos peržengusius
Dusetų Kazimiero Būgos gimnazijos
slenkstį, pasitiko skambanti muzika ir
besišypsantys abiturientai, o didžiulis
plakatas skelbė: „Čia – patys geriausi
mokytojai“. Kiekvienam mokytojui dvy-
liktokai įteikė po gelės žiedą ir palydėjo
iki mokytojų kambario. Čia jų laukė
staigmenos: sveikinimai – laiškai nuo
mokinių, degančios žvakutės ant pilno
vaisių stalo, išpuodinga rudeninė puokštė
su šermukšnio uogomis. Abiturientės
Justina ir Goda mokytojus vaišino rau-
donšoniais obuoliais, papuoštais įvairio-
mis sentencijomis. Regis, visas mokytojų
kambaris buvo pilnas meilės.

Tą dieną abiturientai, vadovaujami
kūrybingos klasės auklėtojos Svetlanos
Raugienės, gebėjo visus maloniai ste-
binti. Gimnazijos fojė surengė mokinių
dailės darbų parodą ir ją išpuošė kiekvie-
nos klasės pagamintomis originaliomis
puokštėmis.

Nuskambėjus skambučiu, moky-
tojus pakvietė į fojė, kur vyko trumpas
koncertas. Išpuošta fojė prisipildė po-
ezijos ir muzikos akordų. Abiturientai
Milda Paužolytė ir Modestas Šakaly-
s kreipėsi į mokytojus: „Tu gimei tą aki-
mirką, kai klausimas išsiveržė iš vaiko
burnos. Tu – Sokratas, raginantis jau-
nimą pažinti pasaulį per klausimus. Tu
– H.K. Andersen, daugybėje pasakų
atskleidžiantis tiesą.“ Vedėjai dėkojo „už
kasdienį, nepailstamą triušą, už rūpestį
ir meilę, už geranoriškumą, už šypsenas,
praskaidrinančias dieną“ ir linkėjo:
„Tebūnie praeitis pilna prisiminimų.
Dabartis – viliojanti, pilna spalvingų
darbų, rūpesčių, bet ir smagumo, nes
Tau leista prisiliesti prie ateities“.

Mokinių tarybos vardu į visus moky-
tojus kreipėsi dešimtokė Karolina Cvet-
kovaitė. Pasveikinusi ir padėkojusi mo-
kytojams už gerumą, kantrybę, nuolatinį
rūpestį, ji įteikė puokštę gėlių. Muzikos
mokytojos Eglės Kuzmienės ir buvusios
mokinės Margaritos Simokaitytės atlikta
daina „Akcijų alėja“ – gražiausia akimir-
ka, sujaudinusi ne vieną klausytoją.

Žinoma, tuo šventinė diena ne-
sibaigė. Mokytojai vaišinosi kava, ar-
bata, pačių mokinių keptais pyragais,
pyragėliais, įvairiais gardumynais bei
klausėsi muzikos. Abiturientai Goda
Vartui Amirjan ir Eityvydas Vanagas
jiems surengė „egzaminą“. Pasidalinus
į dvi komandas ir išsirinkus kapitonus,
jiems teko pabūti mokinių kailyje:
atsakyti į klausimus, suvaidinti partelę
bei sukurti dvyliktokus šlovinančius
ketureilius. Buvo daug gardaus juoko
ir aploдимentų.

Dešimtokai, nešini gėlių žiedais ir
pačių pagamintais atvirukais, išskubėjo
pasveikinti mokytojų pensinininkų, dirbu-
sių mūsų gimnazijoje.

Visą dieną gimnazijoje tyrojo šven-
tinė nuotaika, šypsenos puosė mokytojų
ir mokinių veidus.

Mokytojų vardu noriu padėkoti
abiturientams ir jų auklėtojai Svetlanai
Raugienei už tikrai smagią šventinę
dieną.

Vanda NORMANTIENĖ,
direktorius pavaduotoja ugdymui

Vandos Normantienės nuotr.

Kokie mūsų penktokai?

Kai vaikai baigia ketvirtą klasę,
dauguma tėvelių ir mokytojų pagal-
voja: „Pirmas laiptelis nugalėtas“. Bet
rudenį, grįžus į mokyklą, jų laukia

nauji pasikeitimai. Jeigu dažnam
gimnazijos mokiniui (išskyrus pir-
mokus) nauji mokslo metai yra labai
įprastas dalykas, tai penktokams daug

kas nauja, nematyta, nepatirta. Visu
pirma, vietoje mylimos mokytojos,
kuri puikiai pažinojo vaiką, dabar
yra nauja auklėtoja. Ji moko tik vieno
dalyko. Taigi auklėtoja būna su vaiku
daug mažiau. Negana to, kiekvieno
dalyko ateina mokyti vis kitas mo-
kytojas, turintis kitokią charakterį,
įpročius, mokymo ir vertinimo siste-
mą, kurią penktokas turi prapasti.
Dažnai tenka susidurti ir su naujais
klasės draugais. Taigi ir mūsų penk-
tokams teko palikti mylimą mokytoją
Jolantą Kondrašoviene, savo suolą ir
eiti nauju keliu. Teko susipažinti su
klasės auklėtoja Eglė Kuzmiene, su
kuria teks draugauti gal net ir visą
– aštuonerių metų – mokymosi laiko-
tarpį. Auklėtoja puikiai suvokia, kas
jos laukia. Su šypsena ji sako: „Gali
tekti pabūti drauge, slauge ir gydyto-
ja, pamestą daiktų ieškotoja ar net
psichologę. Klasėje jų daug, netgi 24.
Visi labai šaunūs, drąsūs bei aktyvūs.
Planuojam išvyką į Vilnių, tačiau kol
kas dar mokomės drausmės“.

Dažniausiai būna sunku prisitai-
kyti prie naujos aplinkos, bet mūsų
penktokėliai paklausti, ar pradinėse
klasėse buvo geriau, atsakė, jog ten
buvo gerai, bet čia įdomiau - daug
mokytojų, prisidėjo naujų dalykų,
atsirado naujų veidų. Auklėtoja

penktokams pasirodė labai šauni.
Kaip susitarė visi sakė, kad mokytoja
labai gera, linksma, visada šypsosi.
Gausybė kabinetų ir nauja aplinka
jiems taip pat nebuvo labai didelė
kliūtis. Susigaudyti ir nepasiklysti
tarp kabinetų, atskirti mokytojus
jiems nėra sudėtinga. Mokytojai geri,
o ir mokyti dar nėra labai sunku.
Juolab, kad pirmą mėnesį niekas
nėrašo pažymių. Paklausti, ar turi jau
mėgstamiausią mokytoją, jie nebuvo
vieningi. Vieniems - tai kūno kultūros
mokytojas Vidas Čekas, kitus žavi
lietuvių kalbos mokytojos Dainoros
Biliūnaitės ar matematikės Laimos
Dijokienės pamokos. Be abejonės,
buvo ir tokių, kurie teigė: „Turi pra-
bėgti daugiau laiko, dar nespėjom
surasti mėgstamiausio mokytojo“.

Ačiū pašnekovams už nuošir-
džius atsakymus. Penktokėliams
linkiu šaunių metų, kuo daugiau
dešimtukų, o jų auklėtojai kantrybės
bei sėkmės. Tikiuosi, kad ir toliau
mokykloje seksis taip pat šauniai
kaip ir dabar. Būkite smalsūs, ak-
tyvūs, nebijokite klysti ir dažniau
žvelgti į dangų ieškant savo kelrodės
žvaigždės į laimę, sėkmę ir pripaži-
nimą!

Karolina CVETKOVAITĖ,
IIg klasė

Gera prisiminti vasarą

Atėjus rudeniiui pasaulis keičia savo spalvas.
Įvairiaspalviai lapai nudažo pasaulį. Išėjusi į lau-
ką apsižvalgau. Aplink tiek spalvų ir džiaugsmo.
Nejučia mintimis grįžtu į vasarą, į atostogas.

Aš pati atostogas praleidau puikiai: buvau va-
ikų stovykloje „Nerealieji“, kuri įkurta ant Čičirio
ežero kranto. Visą savaitę gyvenau be mamos. Kiek
buvo įdomių renginių! Stovykloje vyko įvairios
sporto varžybos: žaidėme kvadrata, dalyvavome
estafėčių rungtyse, susiradau daug draugų, kurėm
filmą. Ir dar šią vasarą pabuvojau Palangoje, mau-
džiausi Baltijos jūroje.

Įdomu, o kaip jas praleido mano klasės drau-
gai? Visi tvirtina, nors vasaros atostogos truko
beveik tris mėnesius, bet jos prabėgo nepastebimai.
Dauguma klasės draugų užsiminė, kad ši vasara
jiems labai patiko dėl paprastų dalykėlių. Pavyz-
džiui, Emilija Stankūnaitė rašo: „Mano vasara

buvo nepaprastai linksma, nes buvau labai smagioje
stovykloje „Jaunasis turistai“, kuri vyko Lazdijų
rajone, Veisiejuose, dalyvavome daugybėje žygių
ir estafėčių“.

Kamilė Ruzgaitė apie savo vasarą parašė taip:
„Nuo pat pradžios vasaros prasidėjo maudynės.
Greit praėjo birželis ir liepa, tad daug ko nespėjau
nuveikti, bet rugpjūtis buvo kitoks. Spėjau paminėti
savo gimtadienį. Jį švenčiau labai brangioje ir svar-
bioje man vietoje – Vencavuose, nes nuo vaikystės
ten švenčiu gimtadienius. Ten yra daug prisiminimų.
Buvau išvykusi į Kauną, Ukmergę, Uteną, Vilnių ir
dar daugybę mažų miestelių“.

Neįvydas Likauskas buvo nuvykęs į Žemaitiją.
Jis džiaugiasi aplankęs Klaipėdą, pabuvojęs bitininkų
šventėje. Ji truko dvi dienas. Į šventę sugužėjo ne
tik bitininkai iš Lietuvos, bet ir iš užsienio valstybių.
Mugėje visi norintieji galėjo paragauti įvairiausių

rūšių medaus, o labiausiai patikusio medaus – ir
išgyti. „Po to važiom prie Baltijos jūros. Buvau
labai laimingas, kad pamatysiu Palangą ir galėsiu
maudytis“ – šiltais išpuodžiais dalinasi klasės draugas
Neivydas.

Kol vieni draugai džiaugėsi saulės voniomis
ir maudynių malonumais, į gražų mūsų miestelį
atsikraustė Akvilė Klimavičiūtė. „Šią vasarą aš
daug laiko praleidau pas močiutę, kur susiradau
naujų gerų draugų, o vėliau iš Utenos atsikrausčiau
gyventi į Dusetas,“ – pasakojo mergina. Ji mūsų
klasėje naujokė.

Vismantė Sinkevičiūtė niekur nekeliauvo, bet
laiką praleido labai smagiai, bendraudama su ma-
žaisiais kaimynais.

Visi klasės draugai, kaip susitarę teigia, kad
vasara prabėgo labai greit ir jau pradeda skaičiuoti
dienas iki kitos saulėtos vasarėlės.

Ruduo – puikus metas svajoti ir prisiminti
vasaros nuotykius, gal net patirtą meilę. Svarbu tik
nepamiršti, kad gyvename ne prisiminimuose...

Greta STANKEVIČIŪTĖ, 7 kl.

Ką daryti?

„Paskutinė rugsėjo pirmoji“ – vien
išgirdus šią skambią frazę, daugeliui
dvyliktokų suvirpa širdis. Dvylika metų
iš eilės, diena iš dienos eję į mokyklą,
kitais metais mes nebepraversime
savosios gimnazijos durų. Nors vasarą
visi pailsėjom nuo mokyklos, bet pra-
sidėjus mokslo metams visi jaučiamės
tarsi vasaros nebūtų buvę.

Ką daryti, jei tu dvyliktokas?
Su baime akyse klausytis apie be
galo griežtus egzaminų reikalavi-
mus? Skaityti įvairius psichologinius
straipsnius apie šios baimės įveikimą,

tačiau vis tiek su nerimu laukti tos
dienos, kuomet susidursi su tuo grės-
mingu užduočių lapu? O gal sėdėti ir
ramiai sau mąstyti, jog naktis prieš
egzaminą bus pasakiškas laikas visų
dvyliktokų metų įdirbiui pakartoti?
Galbūt reikia pamiršti laisvalaikį
ir draugus? Ach, kiek daug įvairių
variantų! Manychiau, visi puikiai
suprantame, jog nė vienas iš jų nėra
nei rimtas, nei teisingas... Lygiai taip
pat visi žinome, kad norint pasiekti
gerų rezultatų, reikia įdėti nemažai
darbo. Tačiau sausas vadovėlių turinio
žinojimas toli gražu visapusiškai
nepraturtina mūsų kaip asmenybių
ir gyvenime tikrai neįmonuoja. Juk
mūsų gyvenimo siekliai neapsiriboja

egzaminų išlaikymu. Štai todėl labai
svarbu gebėti suderinti mokykloje
gautas žinias su gyvenimiška praktika
ir nepamiršti labai svarbaus aspekto
– bendrojo išsilavinimo turinimo.
Būnant dvyliktoku, svarbu naudotis
įvairiomis galimybėmis, išbandyti
save naujose srityse, įdėti pakankamai
darbo ir nepasiduoti egzaminų baimei.
Štai taip pamažu praversime naujo
gyvenimo etapo duris, o raktas nuo
jų yra mūsų pačių ambicijos ir protas.
Labai taikliai žmogaus galimybes
nusako prancūzų rašytojo Viktoro
Hugo frazė: „Žmogaus protas turi tris
visrakiškus: žinias, mintis ir vaizduotę“,-
tad pasinaudokime jais!

Milda PAUZOLYTĖ, IV g kl.

-
- Dusetų Kazimiero •
- Būgos gimnazijos •
-
- X laidos abiturientai •
- mokosi: •
-
- užsienio universitetuose -3 •
- LT universitetuose -14 •
- kolegijose -9 •
- profesinėse mokyklose -5 •
-

Kai mūru sustojam – kalnai griūna...

Čia mes - septintokai!

Septintokai su auklėtoja Daiva Krikščionaitiene.

Gyčio Dapkevičiaus nuotr.

Oi oi, koks mūsų daugumėlis, 23 septintokai. Mūsų klasė viena iš gausiausių gimnazijoje. Mus lenkia tik dešimta klasė, kurioje šiemet mokosi net 27 mokiniai, ir penktokai, kurių šiemet 24. Mergaičių pas mus - 17, o vaikinių tik 6. Daug kas pavydi

mūsų vaikinams dėmesio. Juk jų tiek mažai. Ramumu mes nepasižymime. Turime savo tvirtą charakterį. Pernai mokslo metus baigėme 100 procentų. Net 5 mokiniai baigė 9–10, o Greta Stankevičiūtė kol kas mokosi vien dešimtukais. Mokytis stengiasi visi,

Su laidos „Gustavo enciklopedija“ rengėju ir vedėju.

Mokytojų mintys

Mano auklėjama klasė labai savarankiška. Mokiniai smalsūs, aktyvūs, iniciatyvūs. Su jais lengva organizuoti ekskursijas, ruošti įvairiems renginiams, nes jie visur nori dalyvauti ir yra labai kūrybingi. Geranoriški mokytojams. Be to, mandagūs, kultūringi ir labai atsakingi. Pasitikiu visais 100%. Praėjusius mokslo metus baigėme nakvynę mokykloje ir neiškilo nė menkiausia drausmės problema. Šią klasę galima apibūdinti visais teigiamais epitetais. Pabrėžiu, tik teigiamais. Na, gal šiek tiek pavydo pasitaiko, bet įvardinkime jį sveika tarpusavio konkurencija. Myliu visus, linkiu viso ko geriausio!

Daiva KRIKŠČIONAITIENĖ,
klasės auklėtoja

Klasė buvo gera, dauguma vaikų daug kuo domėjosi. Buvo smagu ir įdomu dirbti. Kartais judrus, greitai, temperamentingi. Teko būti griežtai, reikliai, tačiau gera prisiminti. Kiekviena diena vis kitokia, kiekvienas renginys vis įdomesnis. Mokydama juos, mokiausi ir pati. Suradome bendrą kalbą, abipusį pasitikėjimą ir

buvo liūdna, kai teko išleisti į penktą klasę. Matau juos gimnazijoje visur: varžybose, renginiuose, olimpiadose. Tikiu, kad geras nusiteikimas ir draugiškumas jiems padės išlikti savim ir siekti aukštumų.

Gitana ŠUMINIENĖ,
pradinių klasių mokytoja

„Mergaičių viešpatija“, - taip pavadinčiau nemažą septintokų kolektyvą. Aišku, yra vaikinių klasių, nesiginčiju, jie šaunūs, protingi, bet mergaičių diktatas, mergaičių nuomonė - užuovėja, kurioje patogiau pasilikti. Taigi norėtuši, kad vyrukai daugiau pasitikėtų savimi, pajustų pagaliau vyrišką galią ir tartų svarų žodį klasės gyvenime. O jie tikrai gali ir sugeba.

Na, o mergaitės- jėga. Visą ima į savo rankas. Ir dainuoja, ir šoka, ir vaidina, ir vadovauja visiems darbams. Svarbiausia, kad joms puikiai sekasi. Ne tik mokykloje. Rajono lietuvių kalbos olimpiadoje tik per plauką nuo apdovanojimų liko Greta ir Goda. Joms konkurenciją, jeigu norėtų, galėtų kuo aršiausia sudaryti dar visas būrys. Tikiuosi, kad šiemet ši viršukalnė bus įveikta, ir ant garbės pakyls stovėsime.

Yra ir mūsų kasdienybė, kada bendraujame per lietuvių kalbos pamokas. Gera girdėti juos, nagrinėjančius ir interpretuojančius literatūros tekstus, išsakančius labai brandžias mintis apie

tik ne visiems išeina.

Klasėje tikrai turim kuo didžiulius. Tarp mūsų nemažai talentingų muzikantų, dailininkų, literatų, nes dauguma lanko Dusetų meno mokyklą. Adelė Krikščionaitė jau ne kartą dalyvavo „Dainų dainelės“ konkurse. Net LTR televizija ją rodė. O gimnazijos renginiai retai be jos įvyksta. Net šešios mergaitės dainuoja gimnazijos merginų ansamblyje. Jos kaip kokios lakštingalos. Puiki dainininkė ir Gabija Malažinskaitė, pernai muzikos olimpiadoje rajone užėmė I vietą ir važiavo net į Klaipėdą. Nors prizinės vietos ir neiškovojo, bet mūsų gimnaziją pagarsino. Nuo jos neatsilieka ir Goda - Judita Kazlaitė: kartais viena, kartais duetu su Adele dainuojanti.

O štai dešimtukininkė Greta Stankevičiūtė labai protinga: pernai ji dalyvavo projekte „Lietuvos tūkstantmečio vaikai“. Ir mums pasisekė: lydėjome ją, palaikėme, o mus rodė per TV.

Nepamirškime ir sportiniu talentu apdovanotos Dovilės Morkūnaitės, kuri kamuolį spardo jau nuo 1 klasės ir yra pasiekusi puikių rezultatų su Dusetų merginų futbolo komanda ne tik Lietuvoje, bet ir už jos ribų. Ji su komanda jau žaidė Estijoje, Baltarusijoje ir Latvijoje. Šioje komandoje žaidžia dar viena mūsų bendraklasė Karolina Kolesnikovaitė. Anksčiau paskui kamuolį pabėgiodavo ir Adelė

Krikščionaitė, bet dabar jai futbolui neužtenka laiko.

Taip pat mūsų berniukai yra šaunūs sportininkai, su malonumu žaidžia krepšinį ir kvadratą, iš varžybų visada parveža apdovanojimų. O Darius Ščevinskas puikiai pasirodė LGMA geografijos olimpiadoje „Mano gaublys.“ Kas žino, gal ateityje bus tikras geografas, kaip buvęs abiturientas Eitvydas Merkis.

Labai tikėkimės, kad šiemet rezultatai tik gerės, o mes išliksime viena darni šeima, kuriai sumaniai ir su meile vadovauja puiki auklėtoja Daiva Krikščionaitienė. Ji anglų kalbos mokytoja, todėl mes mylime anglų kalbą. Mūsų auklėtoja labai rūpestinga, veikli, visad padeda pasirošti renginiams, išklauso mus, paguodžia, pataria. Mums patinka, kad ji linksma, mėgsta pajaukaut. Jos dėka mes aplankėme Valdovų rūmus, pabuvojome VU Botanikos sode, IX forte. Džiaugiamės, kad kartu švenčiame gimtadienius.

Klasės ypatingi požymiai: linksmumas, nuoširdumas, ryžtingumas, tikslo siekimas ir, žinoma, - draugiškumas, draugiškumas ir dar kartą draugiškumas!!! Mes vienas už kitą mūru stojam.

Tokie esame mes, septintokai, o ką apie mus mano mokytojai, kviečiame pasiskaityti.

Vismantė SINKEVIČIŪTĖ, 7 kl.

Su „Dainų dainelės“ vedėju Ignu Krupavičiumi.

gyvenimą, žmogų, vertybes. Matau, kaip spindi jų akys!..

Kuo dar išskirtinis šis kolektyvas? „Jauni žmonės neskaito knygų“, - dažnai išsakoma kategoriška nuomonė. Šiai klasei ji netinka. Per gyvenimą jie keliauja ne tik su kompiuteriu, bet ir su knyga. Saviti savarankiškai perskaitytų knygų vertinimai, juos labai įdomu skaityti, vartant skaitytojų dienoraščius.

Štai tokie šaunūs septintokai, mano akimis. Dabar tris kartus belėžiu į medį. Kad tik nepergirčiau...

Gražina MAKAVECKIENĖ,
lietuvių kalbos mokytoja

Su septintokais dirbu jau trečius metus. Matematika nėra ta pamoka, kurią daugelis mokinių pamilsta. Tačiau su šia klase nuo pat pirmųjų pamokų dirbti nebuvo sunku. Mokiniai draugiški vieni kitiems, noriai bendrauja ir bendradarbiauja pamokų metu ir po pamokų. Vaikai labai smalsūs, geba naudotis įvairiais informacijos šaltiniais. Daugelis mokinių geba dirbti atsakingai, susikaupti per pamokas, klausytis ir išgirsti, netrukdo dirbti kitiems, laikosi mokinių taisyklių (susitarimų). Nebijo paklausti mokytojo ar draugų. Tai sukuria darbingą, draugišką atmosferą, gerus santykius tiek tarp klasės draugų, tiek tarp mokinių ir

mokytojo. Nors ir neįmanoma išmokyti visų mokinių vienodai gerai, tačiau mes visi stengiamės.

Danutė JANUŠIENĖ,
matematikos mokytoja

Su septintokais dirbame antrus mokslo metus. Prieš kiekvieną pamoką žinau, kad dauguma iš jų bus kruopščiai atlikę namų darbus, pasiruošę naujoms užduotims, pažers nemažai klausimų. Kartais mintimis bandau persikelti į ateitį ir įsivaizduoti, kaip šie septintokai atrodys būdami abiturientais. Tikriausiai tokie pat smalsūs, pilni idėjų, labai aktyvūs, ne vieno konkurso laimėtojai, olimpiadų nugalėtojai, gimnazijos renginių organizatoriai.

Rimantas GARUOLIS,
istorijos mokytojas

Ką manau apie septintokus? Su šia klase dirbu nuo 2 klasės. Manau, pažįstu juos tikrai neblogai. Klasė kūrybinga, darbšti, labai daininga. Aktyviai dalyvauja gimnazijos renginiuose. Man, kaip muzikos mokytojai, džiugu, kad net šešios mergaitės lanko gimnazijos mergaičių ansamblių, beveik nepraleidžia repetitijų, visada su nuotaika ir šypsena į jas ateina. Ši klasė turi idėjų, noro veikti. O jiems linkėčiau šiek tiek daugiau tolerancijos vienas kitam, sėkmės jums naujais mokslo metais.

Eglė KUZMIENĖ,
muzikos mokytoja

Pirmokai – karta iš kartos

Kiekvienais metais gimnazijos administracija ir mokytojai su džiaugsmu ir nežinomybe laukia ateinančių naujų mokinių – pirmokų. Kokie jie bus? Draugiški, nuoširdūs, norintys siekti žinių? Į tuos klausimus atsakymą rasime bėgant mokslo metams. O kaip pirmokai jaučiasi gimnazijoje, savo klasėje, kaip bendrauja tarpusavyje – visa tai išsiaiškinau apsilankiusi pas pirmokus ir juos pakalbėjusi. Juk taip neseniai ramus jų gyvenimas pasikeitė – pradėjo lankyti mokyklą.

Pirmokų šiemet tik 14, iš kurių 4 mergaitės ir 10 berniukų. Šių vaikų mokytoja Jolanta Kondrašovienė, dirbanti daugiau nei du dešimtmečius, pasakojo, kad ir jai keista dirbti tokioje mažoje klasėje. Dažniausiai ji turėdavo bent po 20 vaikų. „Šie mokiniai, aišku, skiriasi nuo ankstesnių – nebūna vienodų žmonių, ir kiekviena karta turi ką nors savita, – paklausta sakė mokytoja. – Negaliu pasakyti, kad ši mano laida judresnė ar ramesnė, bet tiesiog kitokia“.

Tą dieną, kai sveičiausi pas pirmokėlius, buvo labai linksma ir šilta nuotaika. Smagu, kad vaikai nudžiugo, jog pas juos apsilankiau. Nuoširdūs jų atsakymai privertė mane šypsotis. Malonu, kad

Pirmokėliai su savo mokytoja Jolanta Kondrašoviene.

vaikai džiaugiasi nauja mokytoja, kad pirmas mokslų mėnuo jiems nebuvo sunkus. Paklausus vaikų apie mėg-

tamas pamokas, nustebau, jog jiems labiausiai patinka matematika ir lietuvių kalba. Vaikai pasakojo, kad jie

mėgsta mokytis ir namuose, kad knygučių skaitymas teikia malonumą. Su šypsena veiduose jie pasakojo, kad yra

Autorės nuotrauka.

stropūs vaikai ir mokosi savo noru. Nei mokytojams, nei tėveliams nereikia su jais vargti. Paklausus jų apie bendravimą tarpusavyje jie kategoriškai teigė, kad yra labai draugiški, kad nespiksta ir padeda vienas kitam. O kai kreipiausi į mergaites ir paklausiau, ar berniukai yra džentelmenai, jos liūdnai šypstelėjo... Sakė, kad berniukai nei durų joms neatidaro, nei valgykloje eilėje užleidžia. Berniukai neprieštaravo joms. Tikriausiai būtų neprošal išmokyti vieną kitą etiketo taisyklę.

Pabuvusi pas šiuos vaikučius supratau, kokie nuostabūs žmonės auge. Turime suprasti, kad šie komunikabilūs, jauni žmonės ruošiasi ateičiai. Mokosi dėl savęs, ne dėl kitų. Jų mokytoja Jolanta Kondrašovienė džiaugiasi, kad šie vaikai jos būsima 9-ta laida. Su šypsena veide prisiminė, kad mokė kai kurių vaikų tėvėlius. Džiugu, kai auge karta po kartos ir mokosi pas tą pačią mokytoją. Juk ir mokytojai smagu dirbti, kai puikiai pažįsta šių vaikų tėvėlius. Tikėkimės, po devylikos metų pamatysime, kokia puiki laida užaugs iš šių nuotaikingų, gražių pirmokėlių.

Kornelija PUPEIKYTĖ,
IIg kl.

Vyko Konstitucijos egzaminas

Rugsėjo 30 dieną jau aštuntą kartą Lietuvoje vyko Konstitucijos egzaminas. Mūsų mokiniai irgi jame dalyvavo. Aktyviausi buvo pradinukai – dalyvavo visi tą dieną buvę pamokose mokiniai. Jie piešė piešinius tema „Mano teisės ir pareigos“. Atrinkti patys geriausi, įdomiausi darbeliai. Tai Pijaus Ruzgo ir Uršulės Krikščionaitės (1 kl.), Pauliaus Kolesnikovo (2 kl.), Darijos Kačinskaitės, Justo Novatorovo (3 kl.), Teotimo Arlausko, Dominyko Kublicko (4 kl.).

Iš 9-12 klasių dalyvavo devintokai, dešimtokai bei viena abiturientė Justina Sinkūnaitė. Testą sudarė 30 klausimų. Geriausiai sekėsi devintokėms Rositai Kasperavičiūtei (22), Kamelijai Mozūraitei (21) bei Justinai Sinkūnaitėi, surinkusiai 23 taškus.

Deja, į antrąjį etapą, kuris vyks po dvejų savaitių, iš mūsų mokinių nepateko niekas. Antrojo etapo egzaminu nugalėtojams spalio 28 dieną Prezidentūroje šalies Prezidentė Dalia Grybauskaitė bei teisingumo ministras Juozas Bernatonišis įteiks apdovanojimus. Iš visos Lietuvos nugalėtojais taps 27 egzaminu dalyviai!

Rimantas GARUOLIS,
direktoriaus pavaduotojas
ugdymui

Mūsų kūryba

Rudenio giesmė

Rudenio rytą gražiu takeliu
Einu į mokyklą rasotu keliu.
Ir nieko nenoriu, nenoriu girdėt
Nei vėjo ošimo, nei paukščių
giesmės.

Bet kas čia nutiko, kad vėjas
suriko?

Pasakė, kad paukščių nėra.
Ir liūdna, taip liūdna paliko,
Juk aš juos išvariau.

Bet vėjas pakuždėjo, sugrįš jie
pas mus.

Ir niekada nepyko, ir niekada
nepyks.

Taip gera pasidarė ir širdyje
šilčiau,
Mylėsiu rudenėlį, mylėsiu jį
labiau!

Adelė KRIKŠČIONAITYTĖ

Saldžių sapnų

Vakariene valgyt reikia,
Ir ką mėgsti, ir kas sveikia.

Muilo burbulai putoja,
Net visi žaislai kvatoja!

Mielai velkuosi pižamą,
Jau moku tai daryti viena.

Tėtis skaito man knygele,
Jaukiai murksau jam ant kelių.

Pakštė į skruostą, o tada
Jau miegučio valanda.

Dovilė MORKŪNAITĖ

Tėvynė

Tėvyne,
Tu lyg saulė,
Lyg gulbė,
Plaukianti dangum.
Už tave pasauly
Geresnės nėra.
Tu mano meilė,
Tu mano šiluma,
Tu mano mama...

Lina VILKAUSKAITĖ

Jau atestatai abiturientų rankose.

Alydo Stausko nuotr.

Ar žinai, kad...

- šiemet mūsų gimnazijoje iš viso mokosi 272 mokiniai.

- Dusetų Kazimiero Būgos gimnazijos ugdymo skyrių „Sartukas“ lanko 74 ugdytiniai.

- mūsų gimnazijoje didžiausia klasė yra dešimtokų, kurioje mokosi net 27 mokiniai.

- mažiausia klasė yra pirmokų, jų tik 14.

- priešmokyklinio ugdymo grupė pati mažiausia - tik 12 vaikučių.

- mūsų gimnazijoje dirba 36 mokytojai.

- tik vieninteliai devintokai turi paralelę klasę.

- gimnazijoje mokosi 142 mergaitės ir 137 berniukai.

- mūsų bibliotekoje yra 25594 knygu, iš kurių net 11429 yra vadovėliai.

- mūsų gimnazija kalbininko Kazimiero Būgos vardu buvo pavadinta 1934 m. spalio 4 dieną.

- iš vidurinės mokyklos gimnazija tapome 2005 metais.

- pirmoji abiturientų laida išleista 1947 metais.

- šiemet išleisime XI gimnazijos abiturientų laidą.

Parengė Simona BIVEINYTĖ, Iga kl.

Atnaujinamas ugdymo skyrius „Sartukas“

Pradedant naujus 2014–2015 mokslo metus džiugina tai, kad mūsų šalyje gerėja ikimokyklinio ugdymo prieinamumas. Savo valandos sulaukė ir ugdymo skyrius „Sartukas“. Zarasų savivaldybė skyrė finansavimą naujos ikimokyklinio ugdymo grupės įsteigimui.

Šiuo metu skyriuje intensyviai vyksta remonto darbai, kurie iki spalio pabaigos jau turėtų baigtis. Bus atnaujintos vidaus patalpų sienos, grindys, lubos, gauti ugdymui (si) reikalingi baldai, skaitmeninė ir buitinė technika. Atnaujinamas skyrius duris atveria 74-iems ugdytiniais, iš kurių 20 - mokinių, turinčių specialiuųjų ugdymosi poreikių, ugdomi nuo 7 – erių iki 21 – erių metų ir 54 - ikimokyklinio amžiaus vaikai nuo 1,5 iki 6 – erių metų. Su ikimokyklinio

amžiaus vaikais dirba šešios auklėtojos, muzikos vadovė, logopedė. Su specialiuųjų ugdymosi poreikių vaikais dirba trys specialiosios pedagogės, logopedė, kūno kultūros, muzikos mokytoja, technologijų mokytojai, trys auklėtojos, kurios dirba po pietų. Taip pat dirba ir aptarnaujantis personalas. Tik labai gaila, kad retas skyriaus darbuotojas dirba pilnu darbo krūviu.

Noris tikėti, kad šie mokslo metai bus viltingi, kad pas mus bus toks skyrius, kuriame derės ir drausmė, ir laisvė, ir tvarka. Kur bus gera dirbti personalui, noriai ugdysis vaikai ir bus ramu bei miela tėvams.

Sėkmingų ir viltingų naujų mokslo metų!

Reda PIMPIENĖ,
Ugdymo skyriaus „Sartukas“
vedėja
Nuotr. iš archyvo.